

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 73

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

10 marca 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 73/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 73/02

Sprawa C-218/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — ADV Allround Vermittlungs AG, w stanie likwidacji, przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf (Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuły 9, 17 i 18 — Określenie miejsca świadczenia usług — Termin „zapewnienie personelu” — Osoby prowadzące działalność na własny rachunek — Konieczność identycznej oceny świadczenia usług w przypadku usługodawcy i usługobiorcy)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 73/03	Sprawa C-282/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Maribel Dominguez przeciwko Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre (Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 7 — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Warunki nabycia prawa ustanowione w uregulowaniu krajowym — Nieobecność pracownika — Wymiar prawa do urlopu w zależności od charakteru nieobecności — Uregulowanie krajowe sprzeczne z dyrektywą 2003/88 — Rola sądu krajowego)	2
2012/C 73/04	Sprawa C-347/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — A. Saleminck przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Pracownik zatrudniony na gazowej platformie wiertniczej położonej na szelfie kontynentalnym przylegającym do Niderlandów — Ubezpieczenie obowiązkowe — Odmowa wypłaty świadczenia z tytułu niezdolności do pracy)	3
2012/C 73/05	Sprawa C-392/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Artykuł 15 ust. 1 i 3 — Produkty rolne — System refundacji wywozowych — Zróżnicowana refundacja wywozowa — Warunki przyznania — Przywóz produktu do państwa trzeciego przeznaczenia — Uiszczenie należności przywozowych)	4
2012/C 73/06	Sprawa C-586/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Bianca Küçük przeciwko Land Nordrhein-Westfalen (Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 5 pkt 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Obiektywne powody mogące uzasadniać ponowne zawieranie takich umów — Przepis krajowy uzasadniający korzystanie z umów o pracę na czas określony w wypadku czasowego zastępstwa — Stałe lub powtarzające się zapotrzebowanie na personel zastępujący — Uwzględnienie wszystkich okoliczności towarzyszących ponownemu zawieraniu kolejnych umów o pracę na czas określony)	4
2012/C 73/07	Sprawa C-588/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polska) — Minister Finansów przeciwko Kraft Foods Polska SA (Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 90 ust. 1 — Obniżenie ceny po dokonaniu dostawy — Przepisy krajowe uzależniające obniżenie podstawy opodatkowania od posiadania przez dostawcę towarów lub usług potwierdzenia otrzymania korekty faktury doręzonego przez nabywcę towarów lub usług — Zasada neutralności podatku VAT — Zasada proporcjonalności)	5
2012/C 73/08	Sprawa C-53/11 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 58 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasady 49 i 50 — Słowny znak towarowy R10 — Sprzeciw — Przeniesienie — Dopuszczalność odwołania — Pojęcie osoby uprawnionej do wnoszenia odwołania — Stosowanie wytycznych OHIM)	5
2012/C 73/09	Sprawa C-185/11: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ubezpieczenia bezpośrednie inne niż ubezpieczenia na życie — Dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG — Nieprawidłowa i niepełna transpozycja)	6

2012/C 73/10	Sprawa C-192/11: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2009/147/WE — Ochrona dzikiego ptactwa — Zakres systemu ochrony — Odstępstwa od zakazów przewidzianych w dyrektywie)	6
2012/C 73/11	Sprawy połączone od C-177/09 do C-179/09: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État — Belgia) — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 i C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09) przeciwko Région wallonne (Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Zakres stosowania — Pojęcie szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego — Konwencja z Aarhus — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Zakres prawa do wniesienia skargi na akt ustawodawczy)	7
2012/C 73/12	Sprawa C-302/10: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Infopaq International A/S przeciwko Danske Dagblades Forening (Prawa autorskie — Społeczeństwo informacyjne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 1 i 5 — Dzieła literackie i artystyczne — Zwielokrotnianie krótkich wycinków z utworów literackich — Artykuły prasowe — Zwielokrotnianie tymczasowe i przejściowe — Proces technologiczny, na który składa się skanowanie artykułów i następnie przekształcanie ich w pliki tekstowe, elektroniczne zwielokrotnianie i zapisywanie części zwielokrotnionego tekstu — Tymczasowe czynności zwielokrotniania stanowiące integralną i podstawową część procesu technologicznego — Cel tych czynności polegający na legalnym wykorzystaniu utworu lub przedmiotu objętego ochroną — Odrębne znaczenie ekonomiczne rzeczonych czynności)	8
2012/C 73/13	Sprawa C-518/10: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Zezwolenie na obrót — Produkt leczniczy wprowadzony do obrotu zawierający wyłącznie jeden aktywny składnik, podczas gdy patent wymaga mieszaniny aktywnych składników)	8
2012/C 73/14	Sprawa C-560/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 października 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Zarządzanie portalem „Twoja Europa” i jego utrzymywanie — Odrzucenie oferty — Rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 i 2342/2002 — Pełny odpis sprawozdania z oceny — Zasady przejrzystości i równego traktowania — Prawo do dobrej administracji i prawo do rzetelnego procesu — Naruszenia prawa — Przeinaczenie dowodów — Oczywista niedopuszczalność — Zarzut oczywiste bezzasadny)	9
2012/C 73/15	Sprawa C-626/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 10 listopada 2011 r. — Kalliope Agapiou Josephides przeciwko Komisji Europejskiej i Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) (Odwołanie — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 4 ust. 2 tiret pierwsze — Ochrona prywatności i integralności osoby fizycznej — Ochrona interesów handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 58/2003 — Agencje wykonawcze — Właściwość do rozpoznawania wniosków potwierdzających o udostępnienie dokumentów — Zasada przejrzystości — Pojęcie nadrzędnego interesu publicznego — Obraza prawa)	9

2012/C 73/16	Sprawa C-630/10: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — University of Queensland, CSL Ltd przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Dodatkowe lub inne kryteria dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden aktywny składnik lub dla szczepionki skojarzonej („multi disease vaccine” lub „vaccin multivalent”) 10	10
2012/C 73/17	Sprawa C-6/11: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division)) — Zjednoczone Królestwo — Daiichi Sankyo Company przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuły 3 i 4 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Dodatkowe lub inne kryteria dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden aktywny składnik) 10	10
2012/C 73/18	Sprawa C-52/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 26 października 2011 r. — Fernando Marcelino Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Komisji Europejskiej (Odwołanie — Skarga na bezczynność — Pismo skierowane do Parlamentu i do Komisji — Odpowiedź — Decyzja o nienadaniu dalszego biegu — Odwołanie oczywiście bezzasadne i oczywiście niedopuszczalne) ... 11	11
2012/C 73/19	Sprawa C-69/11: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia) — Connoisseur Belgium BVBA przeciwko Królestwu Belgii (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł II część A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Koszty nieuwzględnione przez podatnika w fakturze)..... 11	11
2012/C 73/20	Sprawa C-126/11: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — INNO NV przeciwko Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Uregulowanie krajowe zakazujące dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen lub ogłoszeń sugerujących obniżkę cen) 12	12
2012/C 73/21	Sprawa C-222/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Longevity Health Products Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Performing Science LLC (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. d) — Oznaczenie słowne „5 HTP” — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne) 12	12
2012/C 73/22	Sprawa C-434/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Alba — Rumunia) — Corpul Național al Polițiștilor przeciwko Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ) (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Brak wdrożenia prawa Unii — Oczywiście brak właściwości Trybunału) 13	13

2012/C 73/23	Sprawa C-462/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dâmbovița — Rumunia) — Victor Cozman przeciwko Teatrul Municipal Târgoviște (Odesłanie prejudycjalne — Protokół dodatkowy nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Brak wykonania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału) 13	13
2012/C 73/24	Sprawy połączone C-483/11 i C-484/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeș — Rumunia) — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11) przeciwko Statul român (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 43, art. 92 §1 i art. 103 §1 regulaminu postępowania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zadośćuczynienie dla osób skazanych za przestępstwa polityczne przez reżim komunistyczny — Prawo do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę — Brak wykonania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału) 14	14
2012/C 73/25	Sprawa C-564/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 9 listopada 2011 r. — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia i in. przeciwko Comune di Pavia 14	14
2012/C 73/26	Sprawa C-616/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 30 listopada 2011 r. — T-Mobile Austria GmbH przeciwko Verein für Konsumenteninformation 14	14
2012/C 73/27	Sprawa C-622/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Pactor Vastgoed BV 15	15
2012/C 73/28	Sprawa C-634/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 9 grudnia 2011 r. — Anglo Irish Bank Corporation Ltd przeciwko Quinn Investments Sweden AB i in. 15	15
2012/C 73/29	Sprawa C-639/11: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej 16	16
2012/C 73/30	Sprawa C-651/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën, przy udziale: X BV..... 17	17
2012/C 73/31	Sprawa C-657/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 21 grudnia 2011 r. — Belgian Electronic Sorting Technology NV przeciwko Bertowi Peelaersowi i Visys NV 17	17
2012/C 73/32	Sprawa C-660/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Włochy) w dniu 27 grudnia 2011 r. — Daniele Biasci i in. przeciwko Ministero dell'Interno i Questura di Livorno 18	18
2012/C 73/33	Sprawa C-662/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej 18	18
2012/C 73/34	Sprawa C-666/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 30 grudnia 2011 r. — M i inni przeciwko Bundesamt für Migration und Flüchtlinge. 19	19

2012/C 73/35	Sprawa C-678/11: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii	20
2012/C 73/36	Sprawa C-679/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-41/05 Alliance One International, Inc., poprzednio Dimon Inc., przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 grudnia 2011 r. przez Alliance One International, Inc. poprzednio Dimon Inc.	20
2012/C 73/37	Sprawa C-8/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Włochy) w dniu 2 stycznia 2012 r. — Cristian Rainone i in. przeciwko Ministero dell'Interno i in.	21
2012/C 73/38	Sprawa C-9/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de commerce de Verviers (Belgia) w dniu 6 stycznia 2012 r. — Corman-Collins SA przeciwko La Maison du Whisky SA	22
2012/C 73/39	Sprawa C-14/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 10 listopada 2011 r. w sprawie T-313/10 Three-N-Products Private Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 stycznia 2012 r. przez Sheilesh Shah, Akhil Shah	23
2012/C 73/40	Sprawa C-28/12: Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej	23
2012/C 73/41	Sprawa C-41/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 23 listopada 2011 r. w sprawie T-216/10 Monster Cable Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Live Nation (Music) UK Limited, wniesione w dniu 26 stycznia 2012 r. przez Monster Cable Products, Inc.	24
2012/C 73/42	Sprawa C-436/09: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Attila Belkiran przeciwko Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	24
2012/C 73/43	Sprawa C-228/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd przeciwko Euroview Sport Ltd	25
2012/C 73/44	Sprawa C-313/10: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 25 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Köln — Niemcy) — Land Nordrhein-Westfalen przeciwko Sylvii Jansen	25
2012/C 73/45	Sprawa C-13/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães — Portugalia) — Maria das Dores Meira da Silva przeciwko Zurich — Companhia de Seguros SA	25
2012/C 73/46	Sprawa C-266/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet reprezentująca Franka Frandsena przeciwko Cimber Air A/S	25

2012/C 73/47	Sprawa C-381/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona — Hiszpania) — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla przeciwko Novacaixagalicia 25
--------------	--

2012/C 73/48	Sprawa C-531/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Niemcy) — Angela Strehl przeciwko Bundesagentur für Arbeit Nürnberg 25
--------------	---

Sąd

2012/C 73/49	Sprawa T-206/08: Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Sektor wina — Zakaz sadzenia nowych winnic — Krajowe systemy kontroli — Ryczałtowa korekta finansowa — Gwarancje proceduralne — Błąd w ocenie — Proporcjonalność) 26
--------------	--

2012/C 73/50	Sprawa T-237/09: Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — Région wallonne przeciwko Komisji (Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji dla Belgii na okres obejmujący lata 2008 — 2012 — Artykuł 44 rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 — Późniejsza korekta — Nowy operator — Decyzja polecająca centralnemu administratorowi wprowadzenie do niezależnego dziennika transakcji Wspólnoty korekty w tabeli krajowego planu rozdziału uprawnień) 26
--------------	--

2012/C 73/51	Sprawa T-291/09: Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — Carrols przeciwko OHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak złej wiary — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 26
--------------	--

2012/C 73/52	Sprawa T-353/09: Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — mtronix przeciwko OHIM — Growth Finance (mtronix) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego mtronix — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Montronix — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 27
--------------	---

2012/C 73/53	Sprawa T-378/09: Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Spar przeciwko OHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPA GROUP — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe SPAR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009) 27
--------------	---

2012/C 73/54	Sprawa T-205/10: Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Cervecería Modelo przeciwko OHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LA VICTORIA DE MEXICO — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „victoria” i wcześniej słowny krajowy znak towarowy VICTORIA — Częściowa odmowa rejestracji — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) ... 27
--------------	--

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 73/55	Sprawa T-650/11: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2011 r. — Dimension Data Belgium przeciwko Parlamentowi	28
2012/C 73/56	Sprawa T-657/11: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2011 r. — Technion — Israel Institute of Technology i Technion Research & Development przeciwko Komisji	28
2012/C 73/57	Sprawa T-28/12: Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2012 r. — PT Ecogreen Oleochemicals i inni przeciwko Radzie	29
2012/C 73/58	Sprawa T-35/12: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2012 r. — Icelandic Group UK przeciwko Komisji	29
2012/C 73/59	Sprawa T-37/12: Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2012 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)	30

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2012/C 73/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Dz.U. C 49 z 18.2.2012.

Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — ADV Allround Vermittlungs AG, w stanie likwidacji, przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Sprawa C-218/10) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Szósta dyrektywa — Artykuły 9, 17 i 18 — Określenie miejsca świadczenia usług — Termin „zapewnienie personelu” — Osoby prowadzące działalność na własny rachunek — Konieczność identycznej oceny świadczenia usług w przypadku usługodawcy i usługobiorcy)

(2012/C 73/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ADV Allround Vermittlungs AG, w stanie likwidacji

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) tiret szóste, art. 17 ust. 1, art. 17 ust. 2 lit. a) i art. 17 ust. 3 lit. a), a także art. 18 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, s. 1) — Określenie miejsca opodatkowania usługi polegającej na zapewnieniu usługobiorcy personelu wykonującego działalność na własny rachunek, który nie jest zatrudniony przez usługodawcę — Termin „personel” — Konieczność identycznej oceny w przedmiocie podlegania transakcji opodatkowaniu podatkiem VAT w przypadku, z jednej strony usługodawcy, i, z drugiej, strony usługobiorcy

Sentencja

1) Artykuł 9 ust. 2 lit. e) tiret szóste szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że termin „zapewnienie personelu”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje również zapewnienie personelu prowadzącego działalność na własny rachunek, który nie jest zatrudniony przez świadczącego usługę przedsiębiorcę.

- 2) Artykuł 17 ust. 1, art. 17 ust. 2 lit. a) i art. 17 ust. 3 lit. a) oraz art. 18 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie wymagają one od państw członkowskich ukształtowania ich krajowych przepisów proceduralnych w sposób zapewniający, żeby opodatkowanie świadczenia usługi oraz podatek od wartości dodanej podlegający zapłacie od tej usługi były oceniane w spójny sposób w przypadku usługodawcy i w przypadku usługobiorcy, nawet jeżeli podlegają oni właściwości różnych organów podatkowych. Przepisy te jednak zobowiązują państwa członkowskie do przyjęcia środków koniecznych w celu zapewnienia prawidłowego pobierania podatku od wartości dodanej i przestrzegania zasady neutralności podatkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Maribel Dominguez przeciwko Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Sprawa C-282/10) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Artykuł 7 — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Warunki nabycia prawa ustanowione w uregulowaniu krajowym — Nieobecność pracownika — Wymiar prawa do urlopu w zależności od charakteru nieobecności — Uregulowanie krajowe sprzeczne z dyrektywą 2003/88 — Rola sądu krajowego)

(2012/C 73/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maribel Dominguez

Strona pozwana: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de Cassation (Francja) — Wykładnia art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Przysługujący pracownikom coroczny płatny urlop — Powstanie prawa do urlopu niezależnie od rodzaju i czasu trwania nieobecności pracownika — Krajowe przepisy uzależniające przyznanie tego urlopu od rzeczywistego świadczenia pracy przez co najmniej dziesięć dni w roku rozliczeniowym — Ciężący na sądzie krajowym obowiązek niestosowania krajowych przepisów sprzecznych z prawem Unii.

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom lub praktykom krajowym, zgodnie z którymi uprawnienie do corocznego płatnego urlopu jest poddane wymogowi minimalnego okresu dziesięciu dni lub miesiąca rzeczywistego świadczenia pracy w okresie rozliczeniowym.
- 2) Do sądu krajowego należy — w celu zapewnienia pełnej skuteczności dyrektywy 2003/88 oraz osiągnięcia rozwiązania zgodnego z jej celem — ustalenie, przy uwzględnieniu całości prawa wewnętrznego, w szczególności art. L. 223-4 kodeksu pracy, a także przy wykorzystaniu uznanych w tym prawie metod wykładni, czy możliwe jest dokonanie przezeń takiej interpretacji tego prawa, która pozwoli na zrównanie nieobecności pracownika z powodu wypadku w drodze do pracy z jedną z sytuacji wymienionych we wskazanym artykule kodeksu pracy.

Jeżeli taka interpretacja nie będzie możliwa, do sądu krajowego należeć będzie ustalenie, czy — w świetle statusu prawnego pozwanych w sprawie głównej — możliwe jest powołanie się przeciwko nim na bezpośrednią skuteczność art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88.

Jeżeli osiągnięcie przez sąd krajowy rezultatu przewidzianego w art. 7 dyrektywy 2003/88 nie będzie możliwe, strona poszkodowana w wyniku niezgodności prawa krajowego z prawem Unii będzie jednak mogła, w celu ewentualnego uzyskania naprawienia poniesionej szkody, powołać się na wyrok z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawach połączonych C-6/90 i C-9/90 Francovich i in.

- 3) Wykładni art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego przewidującego, w zależności od przyczyny nieobecności pracownika przebywającego na zwolnieniu chorobowym, wymiar urlopu przewyższający minimalny okres czterech tygodni gwarantowany dyrektywą lub równy temu okresowi.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — A. Salemink przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-347/10) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Pracownik zatrudniony na gazowej platformie wiertniczej położonej na szelfie kontynentalnym przylegającym do Niderlandów — Ubezpieczenie obowiązkowe — Odmowa wypłaty świadczenia z tytułu niezdolności do pracy)

(2012/C 73/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Salemink

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Amsterdam — Wykładnia art. 45 i 355 TFUE, art. 52 TUE i tytułów I i II rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Niezastosowanie krajowego systemu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego do osób pracujących na platformie wiertniczej położonej na niderlandzkim szelfie kontynentalnym na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w Niderlandach i zamieszkałych na terytorium innego państwa członkowskiego

Sentencja

Wykładni art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. oraz art. 39 WE, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by pracownik wykonujący działalność zawodową na stałej instalacji położonej na części szelfu kontynentalnego przylegającej do państwa członkowskiego nie podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu w tym państwie członkowskim na podstawie krajowego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych wyłącznie z tego względu, że zamieszkuje nie w tym, lecz w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-392/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Artykuł 15 ust. 1 i 3 — Produkty rolne — System refundacji wywozowych — Zróżnicowana refundacja wywozowa — Warunki przyznania — Przywóz produktu do państwa trzeciego przeznaczenia — Uiszczenie należności przywozowych)

(2012/C 73/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, s. 11) i art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Produkt wywieziony z państwa członkowskiego do państwa trzeciego w celu istotnego przetworzenia w procedurze uszlachetniania czynnego bez pobierania należności celnych przywozowych — Wywóz produktu będącego rezultatem tego przetworzenia do innego państwa trzeciego — Warunki przyznania zróżnicowanej refundacji wywozowej — Konieczność dopuszczenia produktu do swobodnego obrotu w państwie trzecim przeznaczenia wraz z zapłatą należności celnych przywozowych?

Sentencja

Wykładni art. 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2003 z dnia 11 marca 2003 r., należy dokonywać w taki sposób, iż warunek uzyskania refundacji zróżnicowanej, przewidziany w tym przepisie, mianowicie dokonanie przywozowych formalności celnych, nie jest spełniony, jeżeli w państwie trzecim przeznaczenia, po odprawie celnej dokonanej zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego bez pobierania należności przywozowych, produkt zostaje poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, a produkt będący rezultatem tej obróbki lub przetworzenia zostaje wywieziony do państwa trzeciego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Bianca Küçük przeciwko Land Nordrhein-Westfalen

(Sprawa C-586/10) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 5 pkt 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Obiektywne powody mogące uzasadniać ponowne zawieranie takich umów — Przepis krajowy uzasadniający korzystanie z umów o pracę na czas określony w wypadku czasowego zastępstwa — Stałe lub powtarzające się zapotrzebowanie na personel zastępujący — Uwzględnienie wszystkich okoliczności towarzyszących ponownemu zawieraniu kolejnych umów o pracę na czas określony)

(2012/C 73/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Küçük

Strona pozwana: Land Nordrhein-Westfalen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesarbeitsgericht — Wykładnia klauzuli 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE-CEEP-ETUC w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Uregulowanie krajowe, zgodnie z którym tymczasowe zastępowanie pracownika może stanowić obiektywny powód zawarcia umów o pracę na czas określony — Pojęcie obiektywnego powodu mogącego uzasadnić ponowne zawieranie umów na czas określony

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 pkt 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonywać w ten sposób, że tymczasowe zapotrzebowanie na personel zastępujący, przewidziane w przepisie krajowym, takim jak rozpatrywany w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, może zasadniczo stanowić obiektywny powód w rozumieniu omawianej klauzuli. Sama okoliczność, że pracodawca jest zobowiązany do korzystania z tymczasowych zastępstw w sposób powtarzalny, a nawet stały, i że tym zastępstwom można byłoby również zaradzić poprzez zatrudnienie pracowników na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony nie

oznacza braku obiektywnego powodu w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 lit. a) tego porozumienia ramowego ani istnienia nadużycia w rozumieniu tej klauzuli. Jednakże przy ocenie tego, czy ponowne zawieranie umów o pracę lub nawiązywanie stosunków pracy na czas określony jest uzasadnione takim obiektywnym powodem, organy państw członkowskich powinny w ramach swoich kompetencji uwzględnić wszystkie okoliczności sprawy, w tym liczbę i łączny czas trwania umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony zawartych w przeszłości z tym samym pracodawcą.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polska) — Minister Finansów przeciwko Kraft Foods Polska SA

(Sprawa C-588/10) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 90 ust. 1 — Obniżenie ceny po dokonaniu dostawy — Przepisy krajowe uzależniające obniżenie podstawy opodatkowania od posiadania przez dostawcę towarów lub usług potwierdzenia otrzymania korekty faktury doręzonego przez nabywcę towarów lub usług — Zasada neutralności podatku VAT — Zasada proporcjonalności)

(2012/C 73/07)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Kraft Foods Polska SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Podstawa opodatkowania — Obniżenie ceny po dokonaniu dostawy — Przepisy krajowe uzależniające obniżenie podstawy opodatkowania od uzyskania korekty faktury potwierdzonej przez drugą stronę umowy

Sentencja

Wymóg polegający na uzależnieniu obniżenia podstawy opodatkowania wynikającej z pierwotnej faktury od posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania korekty faktury doręzonego przez nabywcę towarów lub usług mieści się w pojęciu warunków, o których mowa w art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Zasady neutralności podatku od wartości dodanej oraz proporcjonalności co do zasady nie sprzeciwiają się takiemu wymogowi. Jednakże, jeżeli uzyskanie przez podatnika, będącego dostawcą towarów lub usług, tego rodzaju potwierdzenia jest w rozsądnym terminie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, to nie można mu odmówić wykazania przed organami podatkowymi danego państwa członkowskiego przy użyciu innych środków, po pierwsze, że dochował on należytej staranności w okolicznościach danej sprawy celem upewnienia się, że nabywca towarów lub usług jest w posiadaniu korekty faktury i że zapoznał się z nią oraz, po drugie, że dana transakcja została w rzeczywistości zrealizowana na warunkach określonych w owej korekcie faktury.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina

(Sprawa C-53/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 58 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasady 49 i 50 — Słowny znak towarowy R10 — Sprzeciw — Przeniesienie — Dopuszczalność odwołania — Pojęcie osoby uprawnionej do wnoszenia odwołań — Stosowanie wytycznych OHIM)

(2012/C 73/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Pozostali uczestnicy postępowania: Nike International Ltd (przedstawiciel: M. de Justo Bailey, abogado), Aurelio Muñoz Molina

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie T-137/09 Nike International Ltd przeciwko OHIM — Aurelio Muñoz Molina, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 21 stycznia 2009 r. (sprawa R 551/2008-1).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie T-137/09 Nike International przeciwko OHIM — Muñoz Molina (R10) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd z naruszeniem art. 58 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1891/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., i zasady 49 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie nr 40/94, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1041/2005 z dnia 29 czerwca 2005 r., orzekł w nim, że Pierwsza Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) naruszyła w decyzji z dnia 21 stycznia 2009 r. (sprawa R 551/2008-1) zasadę 31 ust. 6 oraz zasadę 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95, zmienionego rozporządzeniem nr 1041/2005, uznając za niedopuszczalne odwołanie wniesione przez Nike International Ltd.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 stycznia 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii**

(Sprawa C-185/11) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Ubezpieczenia bezpośrednie inne niż ubezpieczenia na życie
— Dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG — Nieprawidłowa
i niepełna transpozycja)**

(2012/C 73/09)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Ph. Wojcik, M. Žebre oraz N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenia (przedstawiciel: A. Vran, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej — Naruszenie art. 8 ust. 3 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, s. 3) oraz art. 29 i 39 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1)

Sentencja

- 1) Dokonując nieprawidłowej i niepełnej transpozycji do krajowego porządku prawnego pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zmienionej dyrektywą 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. oraz dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie), zmienionej dyrektywą 2005/68, Republika Słowenia uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 8 ust. dyrektywy 73/239 oraz na mocy art. 29 i 39 dyrektywy 92/49.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Słowenia pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 stycznia 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-192/11) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 2009/147/WE — Ochrona dzikiego ptactwa —
Zakres systemu ochrony — Odstępstwa od zakazów
przewidzianych w dyrektywie)**

(2012/C 73/10)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i S. Petrova, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1, art. 5 oraz art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20, s. 7) — Zakres stosowania — Ograniczenie ochrony jedynie do gatunków ptaków występujących na terytorium krajowym — Nieprawidłowe określenie warunków ustanowienia odstępstw od zakazów przewidzianych w dyrektywie

Sentencja

1) Nie obejmując ochroną wszystkich gatunków dzikich ptaków występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, które ochroną obejmuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, a także nieprawidłowo określając warunki ustanowienia odstępstw od zakazów ustanowionych w tej dyrektywie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1, art. 5 oraz art. 9 ust. 1 i 2 tej dyrektywy.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 listopada 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État — Belgia) — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 i C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09) przeciwko Région wallonne

(Sprawy połączone od C-177/09 do C-179/09) (¹)

(Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Zakres stosowania — Pojęcie szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego — Konwencja z Aarhus — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Zakres prawa do wniesienia skargi na akt ustawodawczy)

(2012/C 73/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 i C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)

Strona pozwana: Région wallonne

Przy udziale: Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX) (C-177/09 i C-179/09), Intercommunale du Brabant wallon (IBW) (C-178/09)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 1, 5–8 i 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) i dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Wykładnia art. 6 i 9 konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1) — Uznanie niektórych pozwoleń, dla których występują nadrzędne względy interesu ogólnego, „zatwierdzonych” w drodze dekretu, za szczególne akty ustawodawstwa krajowego — Brak prawa do pełnej kontroli decyzji w sprawie zatwierdzenia przedsięwzięć, które mogą wywoływać znaczny wpływ na środowisko — Fakultatywny lub obligatoryjny charakter przyznania takiego prawa — Pozwolenie środowiskowe na eksploatację centrum administracyjno-szkoleniowego w La Hulpe

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 5 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że z zakresu zastosowania tej dyrektywy są wyłączone jedynie przedsięwzięcia szczegółowo przyjęte przez szczególny akt ustawodawczy, w taki sposób, aby cele tej dyrektywy były osiągnięte w procesie ustawodawczym. Sąd krajowy powinien zbadać, czy te dwa warunki zostały spełnione, uwzględniając zarówno treść przyjętego aktu ustawodawczego, jak i cały proces ustawodawczy, który doprowadził do jego wydania, a w szczególności akty przygotowawcze i debaty parlamentarne. W tym względzie aktu ustawodawczego, który tylko po prostu „zatwierdzałby” istniejący akt administracyjny, ograniczając się do powołania się na nadrzędne względy interesu ogólnego, bez uprzedniego rozpoczęcia procesu ustawodawczego co do istoty, który umożliwiałby spełnienie tych warunków, nie można uznać za szczególny akt ustawodawczy w rozumieniu tego przepisu i nie jest więc wystarczający, aby wykluczyć przedsięwzięcie z zakresu dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35.

2) Artykuł 9 ust. 2 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. i art. 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że

- gdy przedsięwzięcie, które objęte jest zakresem zastosowania tych przepisów, zatwierdzono w drodze aktu ustawodawczego, powinna istnieć możliwość skierowania zgodnie z krajowymi zasadami proceduralnymi do sądu lub niezależnego i bezstronnego organu powołanego z mocy ustawy kwestii, czy ten akt ustawodawczy spełnia wymogi określone w art. 1 ust. 5 tej dyrektywy;
- w przypadku gdy nie istnieje możliwość wniesienia skargi na ten akt o charakterze i zakresie, jakie wskazano powyżej, każdy sąd krajowy orzekający w ramach swej właściwości winien przeprowadzić kontrolę opisaną w powyższym punkcie i ewentualnie wyciągnąć z niej konsekwencje, odstępując od stosowania tego aktu ustawodawczego.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Infopaq International A/S przeciwko Danske Dagblades Forening

(Sprawa C-302/10) (¹)

(Prawa autorskie — Społeczeństwo informacyjne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 1 i 5 — Dzieła literackie i artystyczne — Zwielokrotnianie krótkich wycinków z utworów literackich — Artykuły prasowe — Zwielokrotnianie tymczasowe i przejściowe — Proces technologiczny, na który składa się skanowanie artykułów i następnie przekształcanie ich w pliki tekstowe, elektroniczne zwielokrotnianie i zapisywanie części zwielokrotnionego tekstu — Tymczasowe czynności zwielokrotniania stanowiące integralną i podstawową część procesu technologicznego — Cel tych czynności polegający na legalnym wykorzystaniu utworu lub przedmiotu objętego ochroną — Odrębne znaczenie ekonomiczne rzeczonych czynności)

(2012/C 73/12)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Infopaq International A/S

Strona pozwana: Danske Dagblades Forening

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 2 i art. 5 ust. 1 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Spółka, której podstawowa działalność polega na sporządzaniu streszczeń artykułów prasowych przy wykorzystaniu skanowania — Przechowywanie w pamięci fragmentu artykułu składającego się z szukanego słowa oraz pięciu słów je poprzedzających i pięciu słów następujących po nim — Tymczasowe zwielokrotnianie, które stanowi integralną i podstawową część procesu technologicznego

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że tymczasowe czynności zwielokrotniania dokonywane w trakcie procesu zwanego „pozyskiwaniem danych”, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym:

spełniają warunek, zgodnie z którym czynności te powinny stanowić integralną i podstawową część procesu technologicznego, niezależnie od okoliczności, że otwierają one i zamykają ów proces oraz że występuje w nich działanie człowieka;

są zgodne z warunkiem, według którego czynności zwielokrotniania powinny służyć jednemu celowi, tj. umożliwieniu legalnego korzystania z utworu lub przedmiotu objętego ochroną;

spełniają warunek, zgodnie z którym czynności te nie powinny mieć odrębnego znaczenia ekonomicznego, jeżeli, po pierwsze, dokonanie tych czynności nie umożliwia osiągnięcia dodatkowych zysków wykraczających poza te osiągnięte z legalnego korzystania z utworu chronionego oraz, po drugie, tymczasowe czynności zwielokrotniania nie prowadzą do zmiany tego utworu.

- 2) Artykuł 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli tymczasowe czynności zwielokrotniania dokonane w trakcie procesu zwanego „pozyskiwaniem danych”, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, spełniają wszystkie warunki przewidziane w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, powinny one być uważane za spełniające warunek, zgodnie z którym czynności zwielokrotniania nie powinny naruszać normalnego wykorzystania utworu ani powodować nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-518/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Zezwolenie na obrót — Produkt leczniczy wprowadzony do obrotu zawierający wyłącznie jeden aktywny składnik, podczas gdy patent wymaga mieszanki aktywnych składników)

(2012/C 73/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładania art. 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie produktu chronionego patentem podstawowym pozostającym w mocy — Kryteria — Wpływ porozumienia 89/695/EWG dotyczącego patentu wspólnotowego na ocenę wspomnianych kryteriów w przypadku bezpośredniego lub pomocniczego naruszenia praw w rozumieniu art. 26 wspomnianego porozumienia

Sentencja

Artykuł 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by służby państwa członkowskiego właściwe w dziedzinie własności przemysłowej wydały dodatkowe świadectwo ochronne, jeżeli aktywny czynnik wskazany we wniosku, choć jest wymieniony w zastrzeżeniach do patentu podstawowego jako aktywny składnik wchodzący w skład mieszaniny z innym aktywnym składnikiem, nie jest przedmiotem zastrzeżenia dotyczącego wyłącznie tego aktywnego czynnika.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011

Postanowienie Trybunału z dnia 13 października 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-560/10 P) (¹)

(Odwołanie — Zamówienia publiczne na usługi — Zarządzanie portalem „Twoja Europa” i jego utrzymywanie — Odrzucenie oferty — Rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 i 2342/2002 — Pełny odpis sprawozdania z oceny — Zasady przejrzystości i równego traktowania — Prawo do dobrej administracji i prawo do rzetelnego procesu — Naruszenia prawa — Przeinaczenie dowodów — Oczywista niedopuszczalność — Zarzut oczywiste bezzasadny)

(2012/C 73/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i N. Bambara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-300/07 Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji stwierdzającego nieważność decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2007 r., w której odrzuca ona ofertę złożoną przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE w ramach przetargu ENTR/05/78, część 2 (zarządzanie infrastrukturą), na zarządzanie portalem „Twoja Europa” i jego utrzymywanie oraz udziela tego zamówienia innemu oferentowi.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 10 listopada 2011 r. — Kalliope Agapiou Josephides przeciwko Komisji Europejskiej i Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

(Sprawa C-626/10 P) (¹)

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 4 ust. 2 tiret pierwsze — Ochrona prywatności i integralności osoby fizycznej — Ochrona interesów handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 58/2003 — Agencje wykonawcze — Właściwość do rozpoznawania wniosków potwierdzających o udostępnienie dokumentów — Zasada przejrzystości — Pojęcie nadrzędnego interesu publicznego — Obraza prawa)

(2012/C 73/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kalliope Agapiou Josephides (przedstawiciele: C. Josephides i H. Josephides, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy) Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) (przedstawiciel: H. Monet, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 października 2010 r. w sprawie T-439/08 Agapiou Josephides przeciwko Komisji i EACEA, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji EACEA z dnia 1 sierpnia 2008 r. dotyczącej dostępu do dokumentów dotyczących utworzenia centrum doskonałości

im. Jeana Monneta na Panepistimio Kyprou (uniwersytecie cypryjskim), a po drugie stwierdzenie nieważności indywidualnej decyzji Komisji nr C(2007) 3749 z dnia 8 sierpnia 2008 r., dotyczącej przyznania pomocy w ramach programu kształcenia ustawicznego, będącego częścią programu im. Jeana Monneta — Naruszenie prawa dostępu do dokumentów i zasady przejrzystości — Obrazu prawa

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Kalliope Agapiou Josephides zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — University of Queensland, CSL Ltd przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-630/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Dodatkowe lub inne kryteria dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden aktywny składnik lub dla szczepionki skojarzonej („multi disease vaccine” lub „vaccin multivalent”)

(2012/C 73/16)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: University of Queensland, CSL Ltd

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 3 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Warunki uzyskiwania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego patentem podstawowym pozostającym w mocy” — Kryteria — Istnienie dodatkowych bądź odrębnych kryteriów dla produktów leczniczych zawierających więcej niż jeden składnik aktywny lub dla szczepionek skojarzonych („multi-disease vaccine”)

Sentencja

- 1) Artykuł 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by służby państwa członkowskiego właściwe w dziedzinie własności przemysłowej wydały dodatkowe świadectwo ochronne w odniesieniu do aktywnych składników, które nie zostały wymienione w zastrzeżeniach patentu podstawowego powołanego na poparcie takiego wniosku.
- 2) Artykuł 3 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem spełnienia również innych wymogów przewidzianych w tym artykule nie sprzeciwia się on temu, by służby państwa członkowskiego właściwe w dziedzinie własności przemysłowej wydały dodatkowe świadectwo ochronne w odniesieniu do aktywnego składnika, określonego w zastrzeżeniach powołanego patentu podstawowego, jeżeli produkt leczniczy, którego zezwolenie na obrót przedłożono na poparcie wniosku o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego, zawiera nie tylko ten aktywny składnik, lecz także inne aktywne składniki.
- 3) W przypadku patentu podstawowego dotyczącego procesu otrzymania produktu art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 469/2009 sprzeciwia się wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego w odniesieniu do innego produktu niż produkt, który jest określony w treści zastrzeżeń do tego patentu jako produkt będący rezultatem danego procesu otrzymania. Kwestia, czy ten proces pozwala uzyskać bezpośrednio ten produkt, jest bez znaczenia w tym względzie.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division)) — Zjednoczone Królestwo — Daiichi Sankyo Company przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-6/11) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuły 3 i 4 — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego na podstawie patentu podstawowego pozostającego w mocy” — Kryteria — Dodatkowe lub inne kryteria dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden aktywny składnik)

(2012/C 73/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daiichi Sankyo Company

Strona pozwana: *Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division, Patents Court) — Wykładnia art. 3 lit. a) i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Warunki uzyskania świadectwa — Pojęcie „produktu chronionego patentem podstawowym pozostającym w mocy” — Kryteria — Istnienie dodatkowych lub różnych kryteriów dla produktu leczniczego obejmującego więcej niż jeden czynnych składników

Sentencja

Artykuł 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by służby państwa członkowskiego właściwe w dziedzinie własności przemysłowej wydały dodatkowe świadectwo ochronne w odniesieniu do aktywnych składników, które nie zostały wymienione w zastrzeżeniach patentu podstawowego powołanego na poparcie takiego wniosku.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 26 października 2011 r. — Fernando Marcelino Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-52/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga na bezczynność — Pismo skierowane do Parlamentu i do Komisji — Odpowiedź — Decyzja o nienadaniu dalszego biegu — Odwołanie oczywiście bezzasadne i oczywiście niedopuszczalne)

(2012/C 73/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (przedstawiciel: P. Suarez Plácido, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz, N. Görlitz i P. López-Carceller, pełnomocnicy) i Komisja Europejska, (przedstawiciele: I. Martínez del Peral i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 17 listopada 2011 r. w sprawie T-61/10 Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi i Komisji, którym Sąd odrzucił żądanie

stwierdzenia bezczynności Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej, w zakresie w jakim instytucje te niezgodnie z prawem zaniechały udzielenia odpowiedzi na pismo wnoszącego odwołanie z dnia 6 października 2009 r., wniosek o wydanie nakazu oraz wniosek o zastosowanie środków ochronnych

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *F. M. Victoria Sánchez zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia) — Connoisseur Belgium BVBA przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-69/11) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł II część A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Koszty nieuwzględnione przez podatnika w fakturze)

(2012/C 73/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Connoisseur Belgium BVBA

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Wykładnia art. 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), obecnie art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE Rady dnia 28 listopada 2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Wynajmem łodzi rekreacyjnych — Porozumienie o podziale kosztów pomiędzy przedsiębiorstwem udostępniającym łodzi i przedsiębiorstwem dokonującym ich wynajmu — Możliwość uwzględnienia pewnych kosztów w fakturze przedsiębiorstwa dokonującego wynajmu łodzi — Brak uwzględnienia w fakturze — Przepis prawa krajowego ustanawiający wymóg zapłaty podatku VAT od tych kosztów nieuwzględnionych w fakturze

Sentencja

Artykuł 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach, które wystąpiły w postępowaniu przed sądem krajowym podatek od wartości dodanej nie jest należny od wydatków i kwot, które zgodnie z umową mogły zostać uwzględnione w fakturze wystawionej kontrahentowi, lecz które nie zostały w niej uwzględnione.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — INNO NV przeciwko Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA

(Sprawa C-126/11) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania przed Trybunałem — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Uregulowanie krajowe zakazujące dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen lub ogłoszeń sugerujących obniżkę cen)

(2012/C 73/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: INNO NV

Strona pozwana: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22)

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych

przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych), należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, takim jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które w okresach poprzedzających wyprzedaż przewidują ogólny zakaz dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen lub ogłoszeń sugerujących obniżkę cen, w zakresie, w jakim środek ten realizuje cele związane z ochroną interesów konsumenta.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.05.2011

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Longevity Health Products Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Performing Science LLC

(Sprawa C-222/11) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. d) — Oznaczenie słowne „5 HTP” — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)

(2012/C 73/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Products Inc. (przedstawiciel: J. Korab, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik); Performing Science LLC

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products przeciwko OHIM — Performing Science (5 HTP), mającego za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 kwietnia 2009 r. (sprawa R 595/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Performing Science LLC a Longevity Health Products, Inc. — Charakter odróżniający oznaczenia słownego 5 http

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Longevity Health Products Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Alba — Rumunia) — Corpul Național al Polițiștilor przeciwko Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Sprawa C-434/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Brak wdrożenia prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2012/C 73/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Alba

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corpul Național al Polițiștilor

Strona pozwana: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Alba — Wykładnia art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Naruszenie prawa własności i zasad równego traktowania i niedyskryminacji

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Tribunalul Alba (Rumunia) postanowieniem z dnia 28 lipca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Dâmbovița — Rumunia) — Victor Cozman przeciwko Teatrul Municipal Târgoviște

(Sprawa C-462/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Protokół dodatkowy nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Brak wykonania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2012/C 73/23)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Dâmbovița

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Victor Cozman

Strona pozwana: Teatrul Municipal Târgoviște

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Dâmbovița — Wykładnia art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Dopuszczalność krajowych przepisów wprowadzających obniżkę płac wielu kategorii urzędników publicznych — Charakter prawa do płacy — Granice

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Tribunalul Dâmbovița (Rumunia) postanowieniem z dnia 7 lutego 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 14 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeș — Rumunia) — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11) przeciwko Statul român

(Sprawy połączone C-483/11 i C-484/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 43, art. 92 §1 i art. 103 §1 regulaminu postępowania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zadośćuczynienie dla osób skazanych za przestępstwa polityczne przez reżim komunistyczny — Prawo do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę — Brak wykonania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2012/C 73/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Argeș

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11)

Strona pozwana: Statul român

przy udziale: Iulian-Nicolae Cujbescu (C-484/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Argeș — Wykładnia art. 5 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka — Zadośćuczynienie dla osób skazanych za przestępstwa polityczne przez reżim komunistyczny — Dopuszczalność krajowych przepisów ograniczających prawo do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Tribunalul Argeș (Rumunia) postanowieniami z dnia 4 kwietnia i 4 lipca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 9 listopada 2011 r. — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia i in. przeciwko Comune di Pavia

(Sprawa C-564/11)

(2012/C 73/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Brescia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Como, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Cremona, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecco, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lodi, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Milano, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pavia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Varese

Strona pozwana: Comune di Pavia

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2004/18/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi a w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2, art. 28 i załącznik II kategorii nr 8 i nr 12 stoją na przeszkodzie krajowym przepisom pozwalającym na zawieranie pomiędzy dwoma zamawiającymi organami administracji pisemnych porozumień w celach badań i doradztwa techniczno-naukowego zmierzających do sporządzenia aktów stanowiących plan zagospodarowania terytorium gminy określonych w krajowych i regionalnych uregulowaniach sektorowych w zamian za wynagrodzenie nie mające z założenia charakteru prawdziwej zapłaty w sytuacji gdy organ administracji odpowiedzialny za wykonanie zadania może mieć status podmiotu gospodarczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 30 listopada 2011 r. — T-Mobile Austria GmbH przeciwko Verein für Konsumenteninformation

(Sprawa C-616/11)

(2012/C 73/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: T-Mobile Austria GmbH

Strona pozwana: Verein für Konsumenteninformation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie również do stosunku umownego pomiędzy operatorem telefonii komórkowej jako odbiorcą płatności i jego klientem (konsumentem) jako płatnikiem?
- 2) Czy podpisany własnoręcznie przez płatnika formularz płatności lub procedurę opartą na podpisanym formularzu płatności zmierzającą do wydania polecenia przelewu oraz procedurę uzgodnioną dla wydania polecenia przelewu w bankowości internetowej (telebanking) należy uważać za „instrument płatniczy” w rozumieniu art. 4 pkt 23 i art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE?
- 3) Czy art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu krajowych przepisów przewidujących ogólny zakaz pobierania opłat przez odbiorcę płatności, niewprowadzający rozróżnienia pomiędzy różnymi instrumentami płatniczymi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Pactor Vastgoed BV

(Sprawa C-622/11)

(2012/C 73/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Pactor Vastgoed BV

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ jest dopuszczalne, aby w przypadku, gdy pierwotne wstępne odliczenie VAT jest korygowane na podstawie art. 20 szóstej dyrektywy VAT w ten sposób, że kwota odliczenia musi zostać w całości, bądź w części zwrócona, kwota ta była pobierana od innej osoby aniżeli podatnik, który w przeszłości dokonał wstępnego odliczenia, w szczególności — jak w przypadku zastosowania art. 12a [niderlandzkiej] Wet op de omzetbelasting 1968 (ustawy o podatku obrotowym z 1968 r.) — od osoby, na rzecz której podatnik dostarczył rzecz?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 9 grudnia 2011 r. — Anglo Irish Bank Corporation Ltd przeciwko Quinn Investments Sweden AB i in.

(Sprawa C-634/11)

(2012/C 73/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anglo Irish Bank Corporation Ltd.

Strona pozwana: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn, Niall McPartland Indian Trust AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Niniejsze odesłanie prejudycjalne dotyczy art. 28 (zwanego dalej „art. 28”) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”) oraz procedur, które mają zostać zastosowane przez sąd krajowy (sądy „państwa A”) w celu rozstrzygnięcia zgłoszonego na podstawie art. 28 wniosku o stwierdzenie braku jurysdykcji tego sądu do rozpoznania i rozstrzygnięcia danej sprawy („postępowanie trzecie”) w okolicznościach, w których przed sądami państwa A:

- a) zawisło pierwsze postępowanie („pierwsze postępowanie”), które może pozostawać w związku z postępowaniem („drugie postępowanie”) wszczętym przed sądami innego państwa członkowskiego („państwa B”); oraz
 - b) zawisło także postępowanie („trzecie postępowanie”), które może pozostawać w związku z drugim postępowaniem; oraz
 - c) zgłoszono na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 wniosek o stwierdzenie braku jurysdykcji sądów państwa A do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, której przedmiotem jest trzecie postępowanie, na tej podstawie, że drugie postępowanie (przed sądami państwa B) oraz trzecie postępowanie (przed sądami państwa A) są powództwami pozostającymi ze sobą w związku, w rozumieniu rzeczzonego art. 28.
- 2) Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zwrócono się konkretnie o rozstrzygnięcie następujących kwestii:
- 1) Czy sądy państwa A winny wstrzymać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź też odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa?
 - 2) Jeżeli sądy państwa A nie muszą wstrzymywać się do czasu oczekiwanego wystąpienia do sądów państwa B i rozstrzygnięcia przez te sądy kwestii, czy sądy państwa B winny zawiesić drugie postępowanie czy też odrzucić będące jego przedmiotem powództwo na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001, przed podjęciem przez sądy państwa A decyzji w przedmiocie zawieszenia trzeciego postępowania bądź odrzucenia będącego jego przedmiotem powództwa, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo?
 - 3) W razie gdyby sądy państwa B uznały, że posiadają jurysdykcję w odniesieniu do drugiego postępowania, to czy sądy państwa A są uprawnione do wzięcia pod uwagę pierwszego postępowania, w celu rozstrzygnięcia kwestii, czy zawiesić trzecie postępowanie bądź odrzucić będące jego przedmiotem powództwo, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?
 - 4) Czy znaczenie ma okoliczność, że trzecie postępowanie mogło być (ale nie zostało) wszczęte jako powództwo wzajemne wobec pierwszego postępowania przez stronę powodową w trzecim postępowaniu, a jeśli tak to jakie wnioski powinny wyciągnąć z tej okoliczności sądy państwa A przy dokonywaniu oceny, czy powinny one stwierdzić brak [swej] jurysdykcji w odniesieniu do trzeciego postępowania lub zawiesić to postępowanie, na podstawie art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001?

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-639/11)

(2012/C 73/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: G. Wilms, G. Zavvos i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że uzależniając rejestrację w Polsce nowych oraz wcześniej zarejestrowanych w innych państwach członkowskich samochodów osobowych z układem kierowniczym umieszczonym po prawej stronie od przełożenia koła kierownicy na lewą stronę Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2a dyrektywy 70/311/EWG dotyczącej homologacji typu układów kierowniczych⁽¹⁾ art. 4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE dotyczącej homologacji typu WE pojazdów silnikowych⁽²⁾ oraz art.34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej naruszenie przepisów art.2a dyrektywy szczegółowej 70/311/EWG, art.4 ust.3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE oraz art.34 TFUE.

W Rzeczypospolitej Polskiej ruch drogowy jest prawostronny. Polskie przepisy wymagają dla rejestracji pojazdu samochodowego w Polsce zaświadczenia o pozytywnym wyniku badań technicznych pojazdu. Z kolei na podstawie rozporządzeń Ministra Infrastruktury⁽³⁾ wynik badania technicznego dla samochodów z kierownicą usytuowaną po prawej stronie z góry nie jest uznany za pozytywny (tzn. stan techniczny nie jest uznany za zgodny z obowiązującymi wymogami technicznymi). W konsekwencji samochody osobowe z kierownicą po prawej stronie homologowane w państwach członkowskich o ruchu lewostronnym jak Wielka Brytania, Irlandia, Malta i Cypr nie mogą być zarejestrowane w Polsce. Władze polskie nie uwzględniają również tego, że samochody takie były uprzednio zarejestrowane w innych państwach członkowskich o ruchu prawostronnym.

Zdaniem Komisji niemożność rejestracji w Polsce samochodów osobowych (nowych i używanych) przywożonych do Polski z państwa członkowskiego o ruchu lewostronnym głównie przez obywateli korzystających z dobrodziejstwa unijnej swobody przemieszczania się nie może być usprawiedliwione nadrzędnym wymogiem interesu publicznego w postaci zapewnienia bezpieczeństwa drogowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, s. 1

W przypadku gdy nie zarejestrowane samochody z układem kierowniczym po prawej stronie mogą być bez ograniczeń używane w Polsce, zakaz ich rejestracji nie jest, w opinii Komisji, odpowiednim i w każdym bądź razie proporcjonalnym środkiem do osiągnięcia deklarowanego celu.

W opinii Komisji to właśnie dłuższe używanie takiego pojazdu w ruchu prawostronnym związane jest z nabyciem rutyny i nie stanowi z punktu widzenia bezpieczeństwa drogowego większego zagrożenia niż okazjonalne/tymczasowe poruszanie się takim pojazdem. Ponadto dostępne są inne mniej dotkliwe środki w postaci np. instalacji dodatkowego lusterka, które ułatwiają wymijanie przez pojazdy z kierownicą po prawej stronie w ruchu prawostronnym.

- (¹) Dyrektywa Rady z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep, Dz.U. L 133, s. 10; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 001 P. 90 — 93.
- (²) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa); Dz.U. L 263 s. 1.
- (³) Paragraf 9 ust.2 rozporządzenia z 31 grudnia 2002 r., Pkt 5.1 Załącznika I do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 16 grudnia 2003 r. oraz pkt 6.1 Załącznika I do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 18 września 2009 r. zastępującego i uchylającego rozporządzenie z 16 grudnia 2003 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën, przy udziale: X BV

(Sprawa C-651/11)

(2012/C 73/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przekazanie 30 % udziałów w spółce — na rzecz której podmiot zbywający udziały świadczy usługi podlegającego opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej — można zrównać z przekazaniem (części) aktywów w rozumieniu art. 5 ust. 8 szóstej dyrektywy (¹) przy dostawie towarów lub w rozumieniu art. 6 ust. 5 tej dyrektywy przy świadczeniu usług?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy przywołane w tym pytaniu przekazanie udziałów można zrównać z przekazaniem (części) aktywów w rozu-

mieniu art. 5 ust. 8 szóstej dyrektywy przy dostawie towarów lub w rozumieniu art. 6 ust. 5 tej dyrektywy przy świadczeniu usług, jeżeli pozostali udziałowcy, którzy również świadczyli podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej usługi na rzecz spółki, której udziały są przekazywane (prawie) równocześnie dokonują przekazania wszystkich pozostałych udziałów we wspomnianej spółce na rzecz tego samego podmiotu?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej również na pytanie drugie, czy przywołane w pytaniu pierwszym przekazanie udziałów należy uważać za przekazanie (części) przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 5 ust. 8 lub art. 6 ust. 5 szóstej dyrektywy, gdy weźmie się pod uwagę, iż wspomniane przekazanie ma ścisły związek z wykonywaniem funkcji zarządu w ramach posiadanych udziałów?

- (¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 21 grudnia 2011 r. — Belgian Electronic Sorting Technology NV przeciwko Bertowi Peelaersowi i Visys NV

(Sprawa C-657/11)

(2012/C 73/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Strona pozwana: Bert Peelaers

Visys NV

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „reklamy” zawarte w art. 2 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (¹) oraz w art. 2 dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (²) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono rejestrację i używanie nazwy domeny a także używanie metatagów w metadanych strony internetowej?

(¹) Dz.U. L 250, s. 17.

(²) Dz.U. L 376, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Włochy) w dniu 27 grudnia 2011 r. — Daniele Biasci i in. przeciwko Ministero dell'Interno i Questura di Livorno

(Sprawa C-660/11)

(2012/C 73/32)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Strona pozwana: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 43 i 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że zasadniczo stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak art. 88 włoskiej T.U.L.P.S., na mocy którego „zezwolenie na prowadzenie zakładów może zostać udzielone wyłącznie koncesjonariuszowi lub posiadaczowi zezwolenia wydanego przez ministerstwa lub inne jednostki, dla których ustawa zastrzega prawo do organizacji i zarządzania zakładami, jak również podmiotom upoważnionym przez koncesjonariusza lub posiadacza zezwolenia na mocy tej koncesji lub zezwolenia”, oraz art. 2 ust. 2b dekretu ustawodawczego nr 40 z dnia 25 marca 2010 r., przekształconego na mocy ustawy nr 73/2010, na podstawie którego „art. 88 tekstu jednolitego ustaw o bezpieczeństwie publicznym, o którym mowa w dekrety królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r. wraz z późniejszymi zmianami, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli określone w nim zezwolenie zostało wydane w stosunku do przedsiębiorstw handlowych prowadzących i przyjmujących publiczne gry z wygranymi pieniężnymi, uznaje się je za skuteczne dopiero po wydaniu właścicielom takich przedsiębiorstw odpowiedniej koncesji na prowadzenie i przyjmowanie gier przez niezależny urząd ds. monopolu państwa przy ministerstwie gospodarki i finansów”?

2) Czy wyżej wymienione art. 43 i 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że zasadniczo stoją one na przeszkodzie również przepisom krajowym takim jak art. 38 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 223 z dnia 4 lipca 2006 r., przekształconego przez ustawę nr 248/2006 [...] ⁽¹⁾?

Pytanie związane ze zgodnością wspomnianego art. 38 ust. 2 z wyżej wymienionymi zasadami wspólnotowymi dotyczy wyłącznie tych części przepisu, w których: a) przewiduje się ogólną tendencję ochrony koncesji wydanych przed zmianą przepisów; b) wprowadza się wymogi otwierania nowych punktów sprzedaży w określonej odległości od już wyznaczonych punktów sprzedaży, które w rzeczywistości mogłyby doprowadzić do zapewnienia utrzymania wcześniej istniejących pozycji rynkowych. Pytanie dotyczy

ponadto ogólnej interpretacji art. 38 ust. 2 przedstawionej przez niezależny urząd ds. monopolu państwa, który włączył do umów koncesyjnych (art. 23 ust. 3) wyżej wymienioną klauzulę cofnięcia koncesji w przypadku bezpośredniego lub pośredniego prowadzenia zbliżonej działalności transgranicznej;

3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, tzn. w przypadku stwierdzenia, że przepisy krajowe, o których mowa w poprzednich uwagach, są zgodne z prawem wspólnotowym — czy art. 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku ograniczenia swobody świadczenia usług ze względu na interes ogólny należy zawczasu ustalić, czy ten interes publiczny nie został już w wystarczającej mierze uwzględniony poprzez przepisy prawne, kontrole i weryfikacje, którym usługodawca podlega w państwie, w którym ma siedzibę?

4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, na warunkach określonych w poprzednim punkcie — czy przy rozpatrywaniu proporcjonalności takiego ograniczenia sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, że właściwe przepisy w państwie, w którym usługodawca ma siedzibę, przewidują kontrole równie rygorystyczne co kontrole wprowadzone w państwie świadczenia usługi lub nawet bardziej od nich rygorystyczne?

⁽¹⁾ Część pytania, która odtwarza cały tekst tego artykułu opublikowanego w Gazzetta Ufficiale nr. 153 z dnia 4 lipca 2006 r. została pominięta.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-662/11)

(2012/C 73/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, iż nie wydając do dnia 1 maja 2009 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do postanowień art. 24 Aktu przystąpienia Republiki Cypryjskiej w związku z załącznikiem VII do tego Aktu dotyczących zniesienia ograniczeń, od których uregulowanie krajowe uzależnia nabycie drugiego domu przez obywateli UE/EOG bądź w każdym

razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy tego aktu;

— obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stoi na stanowisku, że w świetle postanowień art. 24 Aktu przystąpienia Republiki Cypryjskiej do Unii Europejskiej w związku z załącznikiem VII do tego Aktu władze cypryjskie powinny były wprowadzić w życie najpóźniej do dnia 1 maja 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne w celu zniesienia ograniczeń, od których uregulowanie krajowe uzależnia nabycie drugiego domu przez obywateli UE/EOG. Sporne ograniczenia stanowią bezpośrednie naruszenie swobodnego przepływu kapitału, który został przewidziany w art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Rząd cypryjski przesłał projekt ustawy dotyczący zmiany obowiązujących ograniczeń i zauważa, że projekt ustawy został przedłożony do zatwierdzenia radzie ministrów w celu zbadania go możliwie najszybciej i poddania go pod głosowanie parlamentu.

Komisja podkreśla, że jeżeli przepisy prawa krajowego państwa członkowskiego naruszają swobodę ustanowioną w traktacie, to naruszenie to może zostać usunięte jedynie w drodze wydania równie wiążących przepisów. Wobec tego fakt, że Republika Cypryjska załączyła do swojej odpowiedzi jedynie projekt ustawy, który nie ma żadnej mocy prawnej, nie może zostać uznany za wiążący akt znoszący ograniczenia obowiązujące w przypadku nabycia drugiego domu przez obywateli UE/EOG.

Komisja utrzymuje, iż nie wydając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zniesienia ograniczeń, od których uregulowanie krajowe uzależnia nabycie drugiego domu przez obywateli UE/EOG bądź w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Republika Cypryjska uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom do dostosowania się do postanowień art. 24 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Cypryjskiej w związku z załącznikiem VII do tego Aktu w sprawie środków przejściowych dotyczących Cypru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 30 grudnia 2011 r. — M i inni przeciwko Bundesamt für Migration und Flüchtlinge.

(Sprawa C-666/11)

(2012/C 73/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M, N, O, P, Q

Strona pozwana: Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba ubiegająca się o azyl w ramach postępowania sądowego w przedmiocie orzeczenia braku właściwości oraz zarządzenia wydalenia może powołać się we właściwym według opinii państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o azyl (wnioskujące państwo członkowskie) państwie członkowskim na to, że przekazanie nie nastąpiło w przeciągu sześciomiesięcznego terminu przewidzianego w art. 19 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. oraz że stąd właściwość przeszła na państwo wnioskujące?
- 2) Czy próba samobójcza — także pozorowana — z uwagi na którą przekazanie do właściwego państwa członkowskiego było niemożliwe stanowi ukrywanie się w rozumieniu art. 19 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia Rady nr 343/2003 ?
- 3) Czy osoba ubiegająca się o azyl może w ramach postępowania sądowego w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości oraz zarządzenia wydalenia powołać się na przejście właściwości na podstawie art. 9 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003?
- 4) Czy informowanie właściwego państwa członkowskiego przez wnioskujące państwo członkowskie, które to informowanie wprawdzie komunikuje zawieszenie już zorganizowanego przekazania, a nie okoliczność, że przekazania nie można dokonać w terminie sześciu miesięcy, stoi na przeszkodzie przekazania właściwości zgodnie z art. 9 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r.?

5) Czy istnieje możliwe do dochodzenia na drodze sądowej przez osobę ubiegającą się o azyl roszczenie o zbadanie przez państwo członkowskie przejęcia własności na podstawie art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 i wydanie rozstrzygnięcia co do podstaw decyzji?

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-678/11)

(2012/C 73/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i F. Jimeno, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, iż poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów zawartych w art. 46 lit. c) wersji skonsolidowanej Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones (ustawy regulującej systemy i fundusze emerytalne), w art. 86 Real Decreto Legislativo (królewskiego dekretu ustawodawczego) 6/2004 z dnia 29 października 2004 r. zatwierdzającego tekst skonsolidowany Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados (ustawy o organizacji ubezpieczeń prywatnych i nadzorze nad nimi), w art. 10 Real Decreto Legislativo (królewskiego dekretu ustawodawczego) nr 5/2004 zatwierdzającego tekst skonsolidowany Ley del Impuesto sobre la renta de los no residentes (ustawy o podatku dochodowym od osób niebędących rezydentami) i w art. 47 Ley 58/2003 de 17 de diciembre, General Tributaria (ustawy nr 58/2003 z dnia 17 grudnia 2003 r. — ordynacji podatkowej), zgodnie z którymi między innymi zagraniczne fundusze emerytalne mające siedzibę w innych państwach członkowskich i oferujące pracownicze systemy emerytalne w Hiszpanii, jak również towarzystwa ubezpieczeniowe działające w Hiszpanii na zasadzie swobody świadczenia usług są zobowiązane do wyznaczenia przedstawiciela podatkowego mającego siedzibę w innych państwach członkowskich i oferujące pracownicze systemy emerytalne w Hiszpanii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 56 TFUE (dawny art. 49 TWE) i art. 36 porozumienia EOG.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Przytoczone hiszpańskie przepisy podatkowe zobowiązują podatnika niebędącego rezydentem do wyznaczenia przedstawiciela podatkowego mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w Hiszpanii. Konkretnie obowiązek ten spoczywa na zagranicznych funduszach emerytalnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich i oferujących pracownicze systemy emerytalne w Hiszpanii oraz na ubezpieczycielach działających w Hiszpanii na zasadzie swobody świadczenia usług.

2) Komisja uważa, że obowiązek ustanowienia w wymienionych wypadkach przedstawiciela podatkowego mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w Hiszpanii stanowi przeszkodę w swobodnym świadczeniu usług, ponieważ nakłada dodatkowy obowiązek na wspomniane podmioty i osoby fizyczne, które zmuszone są do obowiązkowego korzystania z usług przedstawiciela. Stanowi również przeszkodę w swobodnym świadczeniu usług dla osób i przedsiębiorstw mających siedzibę w państwach członkowskich innych niż Hiszpania, które zamierzają świadczyć usługi przedstawicielstwa podatkowego podmiotom lub osobom fizycznym działającym w Hiszpanii.

3) Takie uregulowanie narusza art. 56 TFUE (dawny art. 49 TWE) i art. 36 porozumienia EOG.

Odwwołanie od wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-41/05 Alliance One International, Inc., poprzednio Dimon Inc., przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 grudnia 2011 r. przez Alliance One International, Inc. poprzednio Dimon Inc.

(Sprawa C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alliance One International, Inc (poprzednio Dimon, Inc.) (przedstawiciele: M Odriozola, A. Vide, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-41/05 Alliance One przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd nie uwzględnił w nim zarzutów dotyczących oczywistego błędu w ocenie zastosowania art. 101 ust. 1 TFUE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), braku odpowiedniego uzasadnienia oraz naruszenia zasady równego traktowania ze względu na uznanie Alliance One International, Inc., poprzednio Dimon, Inc., za solidarnie odpowiedzialną za popełnione naruszenie;

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. wydanej w sprawie COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie i odpowiedniego obniżenia nałożonej na nią grzywny; oraz

— nakazanie Komisji pokrycia kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Alliance One International Inc., poprzednio Dimon Inc. (zwana dalej „wnoszącą odwołanie”) wnosi o: i) uchylenie przez Trybunał wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-41/05 w zakresie, w jakim Sąd uznał w nim Alliance One International, Inc. (zwaną dalej „AOI”), poprzednio Dimon Inc. za solidarnie odpowiedzialną za popełnione przez Agroexpansión naruszenie; ii) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. wydanej w sprawie COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie i odpowiedniego obniżenia nałożonej na nią grzywny; oraz iii) nakazanie Komisji pokrycia kosztów.
- 2) Po pierwsze wnosząca odwołanie twierdzi, że Komisja i Sąd Unii Europejskiej błędnie zastosowały art. 101 ust. 1 TFEU i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 uznając AOI za odpowiedzialną za popełnione przez Agroexpansión naruszenie. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd Unii Europejskiej naruszył jej prawo do obrony oraz art. 296 TFEU wyjaśniając dopiero w wyroku (i z tego względu ex post facto) rozumowanie dotyczące zastosowanego w decyzji Komisji standardu dowodu. Wnosząca odwołanie jest więc zdania, że Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo określając metodę przypisywania odpowiedzialności, a w szczególności przyjmując metodę dwójakiej podstawy, która posłużyła do dyskryminacji przedsiębiorstw według zasadności argumentów przedstawionych w skardze, lecz nie doprowadziła do ustalenia standardu przeprowadzania dowodu. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd nie mógł też pominąć okoliczności, że Komisja nie uzasadniła swej decyzji w części dotyczącej braku obalenia [domniemania].
- 3) Po drugie, wydany przez Sąd Unii Europejskiej wyrok ma pozbawiać wnoszącą odwołanie jej uprawnień wynikających z ogólnych zasad prawa Unii, zawartych w EKPCz oraz w karcie praw podstawowych, stanowiącej obecnie część traktatu lizbońskiego i z tego względu mającej walor prawa pierwotnego.
- 4) Po trzecie, choć Sąd potwierdza, że wnosząca odwołanie nie została uznana za odpowiedzialną za popełnione przez Agroexpansión naruszenie w odniesieniu do okresu sprzed 18 listopada 1997 r., to jednak nie wyciąga odpowiednich wniosków z popełnionego przez Komisję błędu i zgadza się na dyskryminację wnoszącej odwołanie. W pierwszej kolejności wnosząca odwołanie twierdzi, że wyjściowa kwota grzywny powinna była zostać zwiększona tylko o 30 %, gdyż w przeciwnym razie Dimon jest dyskryminowana w porównaniu z innymi adresatami spornej decyzji. W drugiej kolejności wnosząca odwołanie twierdzi, że Komisja popełniła błąd przyjmując obrót Dimon w 2003 r. jako podstawę uzasadniającą zwiększenie kwoty wyjściowej grzywny na podstawie sekcji 1A akapit piąty wytycznych z 1998 r.
- 5) Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że miała prawo mieć uzasadnione oczekiwania, iż zostanie wobec niej zastosowane obniżenie kwoty grzywny na podstawie sekcji B pkt 3 tiret trzecie wytycznych z 1998 r. Jej zdaniem Sąd Unii Europejskiej popełnił w tym zakresie błąd, ponieważ: i)

uznał, iż ta okoliczność łagodząca nie znajduje zastosowania w niniejszym przypadku ze względu na charakter naruszenia oraz ii) uwzględnił podniesiony przez Komisję argument, zgodnie z którym wobec wnoszącej odwołanie zastosowano już okoliczność łagodzącą.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 1, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Włochy) w dniu 2 stycznia 2012 r. — Cristian Rainone i in. przeciwko Ministero dell'Interno i in.

(Sprawa C-8/12)

(2012/C 73/37)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Strona pozwana: Ministero dell'Interno, Questura di Prato i Questura di Firenze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 i 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że zasadniczo stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak art. 88 włoskiej T.U.L.P.S., na mocy którego „zezwoleństwo na prowadzenie zakładów może zostać udzielone wyłącznie koncesjonariuszowi lub posiadaczowi zezwolenia wydanego przez ministerstwa lub inne jednostki, dla których ustawa zastrzega prawo do organizacji i zarządzania zakładami, jak również podmiotom upoważnionym przez koncesjonariusza lub posiadacza zezwolenia na mocy tej koncesji lub zezwolenia”, oraz art. 2 ust. 2b dekretu ustawodawczego nr 40 z dnia 25 marca 2010 r., przekształconego na mocy ustawy nr 73/2010, na podstawie którego „art. 88 tekstu jednolitego ustaw o bezpieczeństwie publicznym, o którym mowa w dekreście królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r. wraz z późniejszymi zmianami, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli określone w nim zezwolenie zostało wydane w stosunku do przedsiębiorstw handlowych prowadzących i przyjmujących publiczne gry z wygranymi pieniędzmi, uznaje się je za skuteczne dopiero po wydaniu właścicielom takich przedsiębiorstw odpowiedniej koncesji na prowadzenie i przyjmowanie gier przez niezależny urząd ds. monopolu państwa przy ministerstwie gospodarki i finansów”?

- 2) Czy wyżej wymienione art. 43 i 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że zasadniczo stoją one na przeszkodzie również przepisom krajowym takim jak art. 38 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 223 z dnia 4 lipca 2006 r., przekształconego przez ustawę nr 248/2006 zgodnie z którym „Artykuł 1 ust. 287 ustawy nr 311 z dnia 30 grudnia 2004 r. przyjmuje następujące brzmienie:

»287. Na mocy decyzji niezależnego urzędu ds. monopolu państwa przy ministerstwie gospodarki i finansów wprowadza się nowe sposoby dystrybucji gier dotyczących wydarzeń innych niż wyścigi konne według następujących kryteriów:

[...] określenie zasad ochrony koncesjonariuszy przyjmujących zakłady o stałych stawkach na wydarzenia inne niż wyścigi konne, uregulowane w rozporządzeniu, o którym mowa w dekrete ministra gospodarki i finansów nr 111 z dnia 1 marca 2006 r.«.

Powyższe pytanie dotyczy w szczególności tego, że ww. art. 38 ust. 2 przewiduje ogólną tendencję ochrony koncesji wydanych przed zmianą przepisów, szereg ograniczeń i środków, które w rzeczywistości mogłyby doprowadzić do zapewnienia utrzymania wcześniej istniejących pozycji rynkowych, na co wskazują wymogi otwierania nowych punktów sprzedaży w określonej odległości od już wyznaczonych punktów sprzedaży oraz ogólnej interpretacji art. 38 ust. 2 przedstawionej przez niezależny urząd ds. monopolu państwa, który włączył do umów koncesyjnych wyżej wymienioną klauzulę cofnięcia koncesji w przypadku bezpośredniego lub pośredniego prowadzenia zbliżonej działalności transgranicznej;

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, tzn. w przypadku stwierdzenia, że przepisy krajowe, o których mowa w poprzednich uwagach, są zgodne z prawem wspólnotowym — czy art. 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku ograniczenia swobody świadczenia usług ze względu na interes ogólny należy zawczasu ustalić, czy ten interes publiczny nie został już w wystarczającej mierze uwzględniony poprzez przepisy prawne, kontrole i weryfikacje, którym usługodawca podlega w państwie, w którym ma siedzibę?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, na warunkach określonych w poprzednim punkcie — czy przy rozpatrywaniu proporcjonalności takiego ograniczenia sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, że właściwe przepisy w państwie, w którym usługodawca ma siedzibę, przewidują kontrole równie rygorystyczne co kontrole wprowadzone w państwie świadczenia usługi lub nawet bardziej od nich rygorystyczne?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de commerce de Verviers (Belgia) w dniu 6 stycznia 2012 r. — Corman-Collins SA przeciwko La Maison du Whisky SA

(Sprawa C-9/12)

(2012/C 73/38)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de commerce de Verviers

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corman-Collins SA

Strona pozwana: La Maison du Whisky SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾, ewentualnie w związku z art. 5 pkt 1 lit. a) lub b), należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi jurysdykcyjnemu — takiemu, jaki jest zawarty w art. 4 belgijskiej ustawy z dnia 27 lipca 1961 r. — który przewiduje jurysdykcję sądów belgijskich, gdy wyłączny dystrybutor ma siedzibę na terytorium Belgii i gdy uprawnienie do sprzedaży wyłącznej wywiera całość lub część skutków na tymże terytorium, niezależnie od miejsca siedziby udzielającego prawa do sprzedaży wyłącznej, gdy ten jest pozwany?
- 2) Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on do umowy na sprzedaż wyłączną rzeczy ruchomych, na mocy której strona kupuje towary u drugiej strony w celu ich odsprzedaży na terytorium innego państwa członkowskiego?
- 3) W razie odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on umowy na sprzedaż wyłączną — takiej, jaka jest przedmiotem sporu między stronami?
- 4) W razie odpowiedzi przeczącej na dwa poprzednie pytania, czy sporne zobowiązanie w przypadku rozwiązania umowy na sprzedaż wyłączną to zobowiązanie sprzedawcy-udzielającego prawa do sprzedaży wyłącznej czy kupującego-dystrybutora?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 10 listopada 2011 r. w sprawie T-313/10 Three-N-Products Private Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 stycznia 2012 r. przez Sheilesh Shah, Akhil Shah

(Sprawa C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sheilesh Shah, Akhil Shah (przedstawiciel: M. Chapple, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Three-N-Products Private Ltd.

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- utrzymanie decyzji w mocy;
- uwzględnienie żądania rejestracji wspólnotowego znaku towarowego oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w związku z niniejszym odwołaniem, rozprawą przed Sądem oraz decyzją.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa w następującym zakresie.

Sąd niesłusznie orzekł, że nie istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy spornym znakiem towarowym a dwoma wcześniej zgłoszonymi znakami towarowymi, na które powołuje się strona pozwana (jeden z nich to słowny znak towarowy AYUR a drugi- graficzny znak towarowy zawierający wyrażenie AYUR), w świetle słabego charakteru odróżniającego wcześniejszych znaków towarowych i słabego całościowego podobieństwa pomiędzy rozpatrywanymi oznaczeniami.

W szczególności Sąd niesłusznie orzekł, że chociaż litery U i I, dodane odpowiednio w środku i na końcu wyrażenia AYUR odróżniają sporny znak towarowy, to taka różnica „nie jest w stanie przyciągnąć uwagi konsumenta”.

Podobnie, Sąd niesłusznie orzekł, że nie istniała duża i zasadnicza różnica pomiędzy rozpatrywanymi oznaczeniami pod kątem wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-28/12)

(2012/C 73/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana, K. Simonsson i S. Bartelt, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z jednej strony, Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, Islandią, z trzeciej strony, i Królestwem Norwegii, z czwartej strony; oraz w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Umowy dodatkowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, Islandią, z drugiej strony, i Królestwem Norwegii, z trzeciej strony, dotyczącej stosowania Umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z jednej strony, Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, Islandią, z trzeciej strony, i Królestwem Norwegii, z czwartej strony (2011/708/UE) ⁽¹⁾;
- utrzymanie w mocy skutków prawnych decyzji 2011/708/UE;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Za pomocą niniejszej skargi Komisja zwraca się do Trybunału z żądaniem stwierdzenia nieważności „decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie” z dnia 16 czerwca 2011 r. (decyzji 2011/708/UE, zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), która została wydana w dziedzinie przewozu lotniczego. Zaskarżona decyzja dotyczy podpisania i tymczasowego stosowania umowy w przedmiocie przystąpienia Islandii i Królestwa Norwegii do Umowy o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, jak również w przedmiocie podpisania i tymczasowego stosowania umowy dodatkowej do tej umowy.
- 2) Skarga oparta jest na trzech zarzutach, przedstawionych poniżej.
- 3) Komisja twierdzi, po pierwsze, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji Rada naruszyła art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) w związku z art. 218 ust. 2 i 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

(zwanego dalej „TFUE”), albowiem z art. 218 ust. 2 i 5 TFUE wynika, że Rada jest instytucją uprawnioną do wydawania zgody na podpisywanie i tymczasowe stosowanie umów międzynarodowych. Dlatego też decyzja powinna była zostać wydana jedynie przez Radę, bez udziału państw członkowskich zebranych w Radzie.

- 4) W ramach zarzutu drugiego Komisja podnosi, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji Rada naruszyła art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 100 ust. 2 TFUE, zgodnie z którym Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów. Decyzja wydana przez państwa członkowskie zebrane w Radzie nie jest decyzją Rady, ale aktem państw członkowskich działających zbiorowo, gdyż przedstawiciele rządów działają wówczas nie jako członkowie Rady, ale jako pełnomocnicy swych rządów. Ze względu na swój charakter, akt tego rodzaju może być przyjęty jedynie jednomyślnie. W związku z tym, wydanie obu decyzji jako jednej i poddanie jej wymogowi jednomyślności wynaturza zasadę kwalifikowanej większości, określoną w art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE.
- 5) Wreszcie Rada naruszyła cele określone w traktatach oraz zasadę lojalnej współpracy określoną w art. 13 ust. 2 TUE. Rada powinna była wykonywać swoje kompetencje w taki sposób, aby nie dopuścić do obejścia ram instytucjonalnych Unii ani unijnych procedur określonych w art. 218 TFUE, a także powinna je była wykonywać w sposób zgodny z celami określonymi w traktatach.

(¹) Dz.U. L 283, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 23 listopada 2011 r. w sprawie T-216/10 Monster Cable Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Live Nation (Music) UK Limited, wniesione w dniu 26 stycznia 2012 r. przez Monster Cable Products, Inc.

(Sprawa C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Monster Cable Products, Inc. (przedstawiciele: O. Günzel, A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwältin)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Live Nation (Music) UK Limited

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie T-216/10;

— obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że oddalając skargę na podstawach określonych w wyroku z dnia 23 listopada 2001 r., Sąd nie wziął pod uwagę całego stanu faktycznego i okoliczności postępowania, czego skutkiem jest to, że zaskarżony wyrok oparty jest na niepełnych okolicznościach faktycznych. Z tego względu wyrokowi brakuje obowiązkowej całościowej oceny wszystkich czynników, które muszą być wzięte pod uwagę podczas oceniania prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Wyrok jest zatem błędny i narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 (¹).

Zdaniem wnoszącej odwołanie, gdyby dokonano właściwej całościowej oceny, Sąd doszedłby do wniosku, że decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 24 lutego 2010 r. narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (²). Podsumowując, wnosząca odwołanie podnosi, że art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 został naruszony z następujących powodów:

Niewzięcie pod uwagę „przeciętnych wyspecjalizowanych konsumentów w Zjednoczonym Królestwie” jako właściwego kręgu odbiorców, w odniesieniu do których powinna zostać przeprowadzona analiza prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;

Błędne zastosowanie ustalonych zasad prawnych dla oceny podobieństwa towarów;

Naruszenie zasad, zgodnie z którymi, by dokonać oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, należy uwzględnić wszystkie czynniki mające znaczenie w indywidualnym przypadku i między innymi charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Attila Belkiran przeciwko Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Sprawa C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd przeciwko Euroview Sport Ltd

(Sprawa C-228/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/43)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 25 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Köln — Niemcy) — Land Nordrhein-Westfalen przeciwko Sylvii Jansen

(Sprawa C-313/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/44)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 25 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães — Portugalia) — Maria das Dores Meira da Silva przeciwko Zurich — Companhia de Seguros SA

(Sprawa C-13/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/45)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet reprezentująca Franka Frandsena przeciwko Cimber Air A/S

(Sprawa C-266/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/46)

Język postępowania: duński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 12 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona — Hiszpania) — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla przeciwko Novacaixagalicia

(Sprawa C-381/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/47)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Niemcy) — Angela Strehl przeciwko Bundesagentur für Arbeit Nürnberg

(Sprawa C-531/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/48)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji(Sprawa T-206/08) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Sektor wina — Zakaz sadzenia nowych winnic — Krajowe systemy kontroli — Ryczałtowa korekta finansowa — Gwarancje proceduralne — Błąd w ocenie — Proporcjonalność)

(2012/C 73/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo F. Díez Moreno, a następnie M. Muñoz Pérez, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: F. Jimeno Fernández, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2008/321/WE z dnia 8 kwietnia 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (Dz.U. L 109, s. 35).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii pokryje własne koszty, a także te poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — Région wallonne przeciwko Komisji(Sprawa T-237/09) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji dla Belgii na okres obejmujący lata 2008 — 2012 — Artykuł 44 rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 — Późniejsza korekta — Nowy operator — Decyzja polecająca centralnemu administratorowi wprowadzenie do niezależnego dziennika transakcji Wspólnoty korekty w tabeli krajowego planu rozdziału uprawnień)

(2012/C 73/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région wallonne (Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.M. De Backer, A. Lepière, I.S. Brouhns i S. Engelen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White i O. Beynet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Królestwo Belgii na okres obejmujący lata 2008–2012, udzielającej centralnemu administratorowi polecenia wprowadzenia do niezależnego dziennika transakcji Wspólnoty korekty w belgijskiej tabeli krajowego planu rozdziału uprawnień

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. udzielającej centralnemu administratorowi polecenia wprowadzenia do niezależnego dziennika transakcji Wspólnoty korekty w belgijskiej tabeli krajowego planu rozdziału uprawnień, w zakresie w jakim zawiera ona odmowę polecenia temu administratorowi, by wprowadził korektę przydziału uprawnień na rzecz instalacji nr 116 oznaczonej jako „Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing”, o którą Królestwo Belgii wniosło w piśmie z dnia 18 lutego 2009 r.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — Carrols przeciwko OHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)(Sprawa T-291/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak złej wiary — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 73/51)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Carrols Corp. (Dover, Delaware, Stany-Zjednoczone), (przedstawiciel: I. Temiño Cenicerós, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Giulio Gambettola, (Los Realejos, Hiszpania) (przedstawiciel: F. Brandolini Kujman, adwokat)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 maja 2009 r. (sprawa R 632/2008-1) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Carrols Corp. a Giuliem Gambettolą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carrols Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. — mtronix przeciwko OHIM — Growth Finance (mtronix)

(Sprawa T-353/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego mtronix — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Montronix — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 73/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: mtronix OHG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: M. Schnetzer, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schöffner, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Growth Finance AG (Zug, Szwajcaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 czerwca 2009 r. (sprawa R 1557/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Growth Finance AG a mtronix OHG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) mtronix OHG. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Spar przeciwko OHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP)

(Sprawa T-378/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SPA GROUP — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe SPAR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 73/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Spar Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J.C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Spa Group Europe Ltd & Co. KG (Norymberga, Niemcy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 lipca 2009 r. (sprawa R 123/2008-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Spar Handelsgesellschaft mbH a Spa Group Europe Ltd & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Spar Handelsgesellschaft mbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r. — Cervecería Modelo przeciwko OHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO)

(Sprawa T-205/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LA VICTORIA DE MEXICO — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „victoria” i wcześniej słowny krajowy znak towarowy VICTORIA — Częściowa odmowa rejestracji — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 73/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Cervecería Modelo, SA de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: C. Lema Devesa, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Plataforma Continental, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: P. González-Bueno Catalán de Ocón, adwokat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 marca 2010 r. (sprawa R 322/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Plataforma Continental, SL a Cervecería Modelo, SA de CV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Cervecería Modelo, SA de CV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2011 r. — Dimension Data Belgium przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-650/11)

(2012/C 73/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dimension Data Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P. Levert i M. Velghe, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego doręczonej skarżącej za pomocą poczty elektronicznej w dniu 18 października 2011 r. o odrzuceniu oferty skarżącej w odniesieniu do części nr 1 zamówienia PE-ITEC-DIT-ITIM-TELSIS oraz udzieleniu części nr 1 rzeczonoego zamówienia spółce BT Belgique;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi, skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Pierwszy zarzut oparty na braku uzasadnienia spornej decyzji, gdyż Parlament nie poinformował skarżącej o jakichkolwiek cechach wybranej oferty.
- 2) Drugi zarzut oparty na naruszeniu obowiązku przejrzystości, który ciąży na Parlamencie na mocy art. 89, 92, 97 i 100 rozporządzenia finansowego (¹) oraz na mocy art. 138 zasad wykonania (²), gdyż Parlament nie zdefiniował w sposób jasny, wyczerpujący i precyzyjny kryterium oceny ceny ofert.

3) Trzeci zarzut oparty na oczywistym błędzie w ocenie w ramach definicji kryteriów oceny jakości ofert oraz naruszeniu zasady proporcjonalności i art. 138 ust. 2 zasad wykonania, gdyż instytucja zamawiająca uwzględniła kryterium oceny, które nie prowadziło do wskazania oferty najbardziej korzystnej ekonomicznie.

4) Zarzut czwarty oparty na oczywistym błędzie w ocenie jakości ofert finansowych oraz naruszeniu art. 139 zasad wykonania z uwagi na przyznanie części nr 1 spornego zamówienia spółce BT Belgique, w sytuacji gdy jej oferta była rażąco niska co oznacza, że powinna być odrzucona przez Parlament lub przynajmniej powinna być uznana za niezgodną ze specyfikacją warunków zamówienia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2011 r. — Technion — Israel Institute of Technology i Technion Research & Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-657/11)

(2012/C 73/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Technion — Israel Institute of Technology (Hajfa, Izrael) i Technion Research & Development Foundation Ltd (Hajfa) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- stwierdzenie dopuszczalności skargi oraz,
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie zasadności skargi jak też stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Społeczeństwo Informacyjne i Media Komisji Europejskiej z dnia 19 października 2011 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na oczywistym błędzie w ocenie i braku dostatecznego uzasadnienia w zakresie w jakim podstawą zlecenia windykacji z dnia 19 października 2011 r. są wyłącznie okoliczności — obejmujące sprawozdanie z audytu oraz decyzję Komisji na mocy której uznano za niekwalifikowalne niektóre koszty zgodnie z ustaleniami rzeczonoego audytu finansowego dotyczącego w szczególności umowy MOSAICA — zakwestionowane w odniesieniu do ich uzasadnienia i zasadności w postępowaniu w sprawie T-546/11 Technion — Israel Institute of Technology i Technion Research & Development przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu zasady zakazującej bezpodstawnego wzbogacenia przez Komisję. Strona skarżąca podnosi, że:

— Komisja przyznałaby sobie korzyści wynikające ze świadczeń w ramach umowy jak też wyników prowadzonych badań nie płacąc za ich wykonanie gdyby miała odzyskać żadaną kwotę obejmującą wszystkie świadczenia zrealizowane przez pracownika TECHNION, M. K., w ramach umowy MOSAICA;

— strona skarżąca ma prawo żądać zwrotu kosztów dotyczących świadczeń wykonanych w ramach umowy MOSAICA;

— w przypadku dokonania zwrotu strona skarżąca zostałaby pozbawiona nie tylko kwoty odpowiadającej rzeczywiście wykonanym świadczeniom, ale poniosłaby również dodatkową stratę, gdyż nie tylko musiałaby dokonać zwrotu, ale również ponieść koszty wynikające z wykonania zrealizowanych świadczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, C 355, s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2012 r. — PT Ecogreen Oleochemicals i inni przeciwko Radzie

(Sprawa T-28/12)

(2012/C 73/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PT Ecogreen Oleochemicals (Batam, Indonezja), Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd (Singapur, Singapur), Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Niemcy) (przedstawiciele: F. Graafsmas i J. Cornelis, advocaten)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1138/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji (Dz.U. L 293, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżących;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący:

— naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) w ten sposób, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie oddalając twierdzenie skarżących, iż podmioty PTEO i EOS stanowią jeden podmiot gospodarczy. W rezultacie Rada odliczyła od ceny eksportowej niedopuszczalną, fikcyjną prowizję na mocy art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, zważywszy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, istnienie jednego podmiotu gospodarczego wyklucza tego rodzaju odliczenie fikcyjnej prowizji.

2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem pomocniczym, wedle którego:

— okoliczność włączenia fikcyjnej marży zysku w wysokości 5 % przy dokonywaniu dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego stanowi niedopuszczalną wykładnię art. 2 ust. 10 lit. i) tego rozporządzenia. Jedynie marża rzeczywiście pobrana przez pośrednika może zostać odliczona od ceny eksportowej. Omawiany zarzut drugi zostaje podniesiony tytułem pomocniczym jedynie na wypadek, gdyby Sąd uznał, iż Rada nie popełniła oczywistego błędu w ocenie oddalając twierdzenie skarżących, wedle którego podmioty PTEO i EOS stanowią jeden podmiot gospodarczy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2012 r. — Icelandic Group UK przeciwko Komisji

(Sprawa T-35/12)

(2012/C 73/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Icelandic Group UK Ltd (Grimsby, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: V. Sloane, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. nr C(2011) 8113 wersja ostateczna, w której Komisja uznała, że zwrot należności celnych przywozowych nie jest uzasadniony w konkretnym wypadku (sygn. akt REM 04/2010);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z tą sprawą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz art. 906a rozporządzenia Komisji nr 2454/93/EWG⁽¹⁾ w ten sposób, że pozwana naruszyła prawa skarżącej do obrony w postępowaniu prowadzącym do wydania art. 1 ust. 2 zaskarżonej decyzji, że pozwana wydała decyzję wpływającą niekorzystnie na prawa skarżącej bez umożliwienia jej przedstawienia swego stanowiska co do okoliczności stanowiących podstawę do jej wydania, to jest co do twierdzenia pozwanej, że władze Zjednoczonego Królestwa nie popełniły błędu w odniesieniu do przywozów mających miejsce w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 24 lipca 2007 r.
- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia art. 220 ust. 2 lit. b), art. 236 lub art. 239 rozporządzenia Rady nr 2913/92⁽²⁾, w ten sposób, że:
 - pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez ustalenie, że przesłanki zwrotu należności celnych przywozowych określone w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 nie zostały spełnione w rozpatrywanym stanie faktycznym; pogląd pozwanej, wedle którego władze Zjednoczonego Królestwa nie popełniły błędu w odniesieniu do przywozów dokonanych w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 24 lipca 2007 r. jest oczywiście błędny;
 - ponadto, względnie tytułem pomocniczym, pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez zdecydowanie, że przesłanki zwrotu należności celnych przywozowych, określone w art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 nie zostały spełnione; pogląd pozwanej, wedle którego w stanie faktycznym rozpatrywanej

sprawy brak jest podstaw do ustalenia istnienia szczególnej sytuacji w rozumieniu art. 239 jest oczywiście błędny.

-
- (¹) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).
-

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2012 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Sprawa T-37/12)

(2012/C 73/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: T. Alkin, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eduardo López Cabré (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie R 1763/2010-4 w zakresie, w jakim dotyczy ona sprzeciwu opartego na wcześniejszym znaku towarowym; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TEEN VOGUE” m.in. dla towarów z klasy 18 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5265517

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Eduardo López Cabré

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy nr 496371 „VOGUE” dla towarów z klasy 18; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2153619 „VOGUE moda en lluvia” dla towarów z klasy 18; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2082287 „VOGUE” dla towarów z klasy 18

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 lub zasady 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na naruszenie przez Izbę Odwoławczą prawa poprzez ustalenie, że przedstawione przez wnoszącego sprzeciw dowody „rozpatrywane w całości” były wystarczające do udowodnienia używania wcześniejszego znaku towarowego, oraz ze względu na błędne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku znaku towarowego strony skarżącej i znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL